

Világ proletárjai egyesüljete!

NÉPLAP

AZ MDP HAJDÚ-BIHARMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

XI. EVFOLYAM, 23. SZÁM

ÁRA 50 FILLER

CSÜTÖRTÖK, 1954 JANUÁR 28.

A mai számból:

A berlini értekezlet hozzálatott Molotov elvtárs javasolta napirend tárgyalásához (2. oldal) — A biharkeresztesi járás készül a vezető-ségválasztásokra (2. oldal) — Miért kevés a fővizsgás személykoesi a Jároműjavítóban (3. oldal) — A gyengén fejlett őszi gabonát érett szerves trágyával most fejtárgyazzuk meg (3. old.)

Nagyobb gondot az üzemegészségügy fejlesztésére

Az elmúlt esztendőben a dolgozók szociális és egészségügyi helyzetének megjavítása érdekében számos fontos intézkedést hajtott végre a kormányunk. Sok helyen új üzemi fürdők, öltözők épültek, nőtt az üzemi bölcödék, napközliothonok és kultúrtermek száma. Mégsem mondhatjuk el, hogy ezen a téren üzemünkben minden rendben van. A kormány beszámolójában, amelyet Nagy Imre elvtárs, a minisztertanács elnöke ismertett az országgyűlés előtt, szó volt arról, hogy az állam által rendelkezésre bocsátott 100 millió forintot részben az üzemigazgatók egy részének nemtörődömsége, részben a kivitelező vállalatok felkészületlensége miatt nem használták fel mindenütt teljes mértékben. Holott ugyanolyan kötelesség lett volna, mint például a terv teljesítése. Természetesen tünik — amikor az üzemek egészségvédelmét vizsgáljuk, hogy a felszabadulás előtt, sőt a felszabadulást követő esztendőkhöz viszonyítva jelentős fejlődést értünk el. A kapitalizmus átkos örökségét, amely szűk és egészségtelen helyiségek, dohos odúkba kényszerítette a munkást — végleg felszámoltuk. Olyan egészségvédelmi és kulturális létesítményeket hozunk létre, amilyenekről tíz-tizenöt évvel ezelőtt a nagytökecs Magyarországon még csak nem is álmodhattunk. A dolgozókról való fokozott gondoskodás jegyében egészségügyünk — és munkavédelmünk egyre inkább kielégíti a megnőtt igényeket. Ez a tény nagy hűzórót gyakorol a termelésre. Egészséges, világos, korszerű, tiszta és szépen berendezett üzemekben a megfelelő körülmények között vidámabban és könnyebben, gyorsabban és gondtalanabban dolgozik a munkás, aki a róla való gondoskodást a termelés növekvő számláival, a minőség megjavításával és az élenjáró tapasztalatok átadásával hálálja meg.

Debrecenben az utóbbi időben több modern üzemi fürdő és öltöző épült: így a Baromfifeldolgozó Vállalatnál, a Gördülőcsapágygyárban, a Hajdúsági Gyógyszergyárban, a Ruhagyár „Kosuth” üzemegységében, a Cementárúipari Vállalatnál és a Bütorgyárban. Bővítették és átalakították a fürdőket és öltözőket a Ruhagyárban, Orvosi Műszergyárban és még sok-sok üzemben. Epül rövidesen a Jároműjavító Vállalat központi ebédlője, továbbá korszerű konyhája és öltözőhelyisége. A napközliothonok építése, bővítése is nagyobb ütemet vett a kormányprogram megjelenése óta.

Jelentősen nagyobbították és korszerűsítették a dohánygyári napközliothont, a Gördülőcsapágygyár és Ruhagyár bölcödéjét, míg az Orvosi Műszergyárban most kezdenek hozzá az építkezésekhez. Javult a helyzet az alapanyaggyártó üzemek területén is. Eddig ezeken a helyeken aránylag kevés gondot fordítottak a munka- és egészségvédelem korszerűsítésére, különösen a munkásszállókban, la-

kosozókban volt lesújtó a helyzet. Ma már ilyen tekintetben is több korszerű munkásszállás áll a dolgozók rendelkezésére. Az orvosi ellátást illetően is jelentős a javulás. Üzemi orvost kapott a Kefegyár, Textilgyár, Gördülőcsapágygyár. A Ruhagyárban a rendelési időt növelték, üzemi bölcödékben is állandó szakorvosi ellenőrzést vezettek be.

Az elmondottakból világosan láthatjuk, hogy jelentősen javult üzemünk egészségügyi ellátottsága a kormányprogram megjelenése óta. Sajnos több helyen azonban még ma sem kielégítő a helyzet. Még mindig előfordulnak lazaságok, visszásságok, amelyek arra köteleznek bennünket, hogy az eddiginél is nagyobb figyelmet fordítsunk az egészségvédelemre.

A követelmények megfelelő kielégítésénél igen nagy hátrányt jelent, hogy a szociális beruházásokra szánt összeget az üzemek csak a tervév utolsó hónapjaiban kapják meg. Emiatt üres kapacitás és előzetes tervezés hiányában nem is tudják végrehajtani egy-két hónap leforgása alatt az építkezéseket. (Amiről Nagy elvtárs is beszélt. — A Szerk.) A jövőben feltétlenül fontos, hogy a beruházások céljaira jóváhagyott összeget az illetékes szervek időben, lehetőleg az első negyedéves bocsásásáig az üzemek rendelkezésére.

A szellőztetés kérdésének megoldása ugyancsak fontos problémánk. Az Orvosi Műszergyár helyiségeinek szellőztetése például még most sem tökéletes, úgyszintén nincs megoldva a Szabadság-Nyomda több üzemhelyiségének szellőztetése sem. Szűk az öltözőhelyiség, sőt a nyomdákban oly fontos tisztaság kérdése szintén kritika tárgyát képezi. A Gördülőcsapágygyárban a melegvízellátásnál jelentkeznek zavarok. A modern fürdő részére meglehetősen kis kapacitású boiler építettek, így nincs megfelelő mennyiségű meleg víz.

A Kenyérgyárban a szétszóró egységek egészségügyi helyzetén kell javítani. Még ma is előfordul, hogy a kocsin dolgozók sáros cipővel járhatnak azokon a helyeken, ahol a kenyereket rakják és tárolják. Az Üzemelővezető Vállalatnál elsősorban a korszerűtlen, szűk központi előkészítő üzem okoz hátrányt, nehezíti a munkát. Az épület régén timárműhely volt, így semmiképpen sem felel meg a követelményeknek. A Tánácsos Cipőgyárban az üzem elhelyezése és építése hátrányos. Zsúfolt, korszerűtlen, ami feltétlenül felveti a gyár megfelelőbb helyre való áttelepítését.

Összegezve: a további feladatok központjában a meglévő hiányszámok felszámolása, a párt és a kormány erre vonatkozó határozatainak maradéktalan érvényesítése áll. Olyan feladat ez, amely minden vezető számára fontos, elodázhatatlan kötelességé teszi a dolgozók egészségvédelméről való gondoskodást.

D. Dóczy Emil
állami közegészségügyi felügyelő.

A mezőgazdaság megsegítéséért A Gördülőcsapágygyár és az Autóközlekedési Vállalat dolgozói segítik a mezőgazdasági üzemeket

Az ipari üzemek egyre több közvetlen segítséget nyújtanak a mezőgazdaság nagyarányú fejlesztéséhez. Hirt adunk már arról, hogy a Jároműjavító dolgozói a hajdúböszörményi és a kismacsi géppalotások téli gépjavitását patronálják, a gördülőcsapágygyárak pedig 120 traktordaguttyú öntését vállalták. A helyes kezdeményezést most továbbfejlesztik az üzemek, egyre több vállalat nyújt a mezőgazdaságnak segítséget.

A Gördülőcsapágygyár dolgozói a napokban patronálási szerződést kötöttek a Hajdú-Bihar-megyei Mezőgazdasági Gépjavitó Vállalat munkásaival, hogy segítsenek nekik gépjavitási területek február 25-re befejezni. A szerződésben a gördülőcsapágygyár vállalták, hogy 2600 daguttyúgyűrű öntését és megmun-

kálását, 10 hűtőhomlokfal, 50 ventilátorot, 20 ventilátor-üzemanyag öntését, 1000 különféle csavar gyártását és különböző csapágyak javítását végzik el. A gépjavitásokhoz ezenkívül megfelelő szerszámokat (esztergakéseket, fúrókat, villanymotorokat, stb.) és anyagokat is biztosítanak. Szakemberek átadásával is segítenek: forgácsoló művezető és egy 3-4 tagú szerelőbrigád megy át a Gépjavitó Vállalathoz. A Gördülőcsapágygyár műszaki dolgozói még azzal is igyekeznek szorosra fűzni a két üzem munkásainak kapcsolatát, hogy elkészítik a Gépjavitó Vállalat részére szükséges légszivó bevezetés műszaki rajzát és segítenek annak gyakorlati kivitelezésében.

Az Autóközlekedési Vállalat dolgozói is csatlakoztak a nagy-

szertü kezdeményezéshez. A sztahanovista kör tagjainak javaslatára elhatározták, hogy a hajdúnánási géppalotások dolgozóinak nyújtanak segítséget egész év folyamán. Most a téli gépjavitások sikere érdekében 3 kombájn, 5 traktor és 5 traktoreke teljes javítását végzik el, 30 kormány-emeltyűperelyt, 10 ekekerékperelyt és 10 forgószármolytengelyt készítenek. Minden vasárnap 15-18 szakemberből álló javítóbrigád segít a géppalotások dolgozóinak a gépek javításában. A gumijavitó üzem munkásai pedig az erőgépek, aratócséplők és aratógépek gumijait javítják meg.

Követendő példa ez a további kezdeményezésekhez. Kézszelgatható bizonyítéka a munkasz-tály segítőkészségének.

1954-ben új élet kezdődik a nagyhegyesi Lenin termelőszövetkezetben

A nagyhegyesi Lenin tsz-ben már egy hete tervet készít a vezetőség és a tagság együttesen. Arról tanácskoznak, tervezgetnek, hogyan, mit csináljanak jobban ebben az évben. Hogyan pótolják a múlt évi mulasztást. A tagság egy kicsit még mindig borulatos, mert a régi vezetőség rosszul dolgozott — persze, ők is ráhagyták —, hogy nem végezték el becsülettel munkájukat, ami miatt sok kiesés, vesztés lett a termelésben. De most már új vezetőket, új igazgatókat választottak maguk közül és együtt, vállelve indulnak egy reményteljes esztendőnek.

A nagy építkezések éve

Mult hétfőn vitatta meg a tagság a járási tanács által készített termelési tervet. Részletesen foglalkoztak vele. Nagy többségben jóváhagyták, de voltak számok, amin változtattak. Például a szerződéses növényeknél: a cukorrépa és napraforgó átlagtermelésének tervszámát is emelték. Beállították öt hold földet, ahol új gyümölcsösöket telepítenek. Különösen nagy gondot kívánnak fordítani a talajerő javítására. A mezőgazdasági termelésről szóló párt- és kormányhatározat rádobhentette a tagságot erre a mulasztásra. Most annak alapján — a határozatot megszüvelve — nagy területet trágyáznak a tél folyamán: tizenöt hold kukorrépa, három hold dohány húsz hold napraforgó, öt hold takarmányrépa földet. A kukorica alá is így készítik a talajt, 130 katasztrális holdon. Eoldanként átlag 250 mázsa trágya kiszórását tervezik. Aratás után, közvetlen a tarlóhántás előtt 50 hold tarlót is megtrágyáznak. Jelentősen javult ezzel az eddigi elhanyagolt föld, s utána ontja majd a bő termést. Egyre jobban megteelik a közös és a tagok kamarája. Ebben az évben nagy területen akarnak másodvetést, aminek jelentős része silótakarmány lesz.

Nagy építkezések esztendeje lesz ez az év a Lenin tsz-ben. Már hirt adunk lapunkban arról, hogy 100 férőhelyes szarvasmarha istálló építését kezdték meg. Ez az építmény korszerű, kényelmes lesz. Hatszáz méter szint fektetnek le, két lórőkecsival szerelik fel, hogy a takarmányozást és az almozást ez is megkönnyítse.

A központi tanyában nagy gáztartalmú ártézikút van. Erre gázfelfogókészüléket szerelnek és először a nagy, új istállóban szerelik be a gázvilágítást. Ugyancsak ebben az évben építik fel az 50 férőhelyes loistállót, a 100 férőhelyes kocaszállást, 500 férőhelyes sülőszállást, 500 férőhelyes anyajuhodályt, 2000 baromfira telepet és egy nagy 50 vagonos magtárt. Ezenkívül gépkocsik, szekér és vetőgépsznit építenek az állatállomány jó takarmánnyal való bőséges ellátására hat darab 100 köbméteres betonsilos is elkészül ebben az évben.

sági osztályai segítsék jobban a tsz-t.

Ami nehezíti a tervezést

Németi Sándor elvtárs, a tsz elnöke arról panaszkodik, hogy egy hónapja rimádkodik azért, hogy a területet végre jelöljék ki. Mar lassan itt a tavasz, de a földmunkát még meg sem tudják kezdeni. Nehezíti a tervezést az is, hogy a géppalotást sem jelölték még ki.

A tervkészítésnél mindenre gondolnak. Eddig még egyszer sem történt meg, hogy szociális alapra és a földjáradék kijelölésére terveztek volna költségvetést. Most ez is belkerült a tervbe. És azokon kívül sok minden, ami eddig nem szerepelt még a tsz tervében. A növénytermelés, az állattenyésztés korszerűvé tétele és arra, hogy ebben az esztendőben különösen megbízonyítsák a szövetkezeti gazdálkodás fölkényét, magasabbrendűségét.

Nagy feladat vár ezért a Lenin tsz vezetőire és tagjaira. Ennek érdekében követelte most a tagság egyhangúan, hogy a terület egyénekre osszák fel, mert a mult esztendőben ezt elmulasztották. Emiatt nagy húza-vona is volt mindig és sok föld kapálatlan, műveletlen maradt a lógók miatt. Ezeknek egy része már ki is került a csoport tagjai közül. Az elmúlt évek jó és rossz tapasztalataiból okulva most jó terv alapján egységes akarattal virágozóvá teszik földjüket. De nem úgy, hogy a vadrepe virítson, hanem dús termést hordjon a hátán a föld. (Fábián).

Lesz hal, rizs bőven

Gépeket is vásárolnak. A hízalás megkönnyítésére — mert ez most komoly problémát jelent a tsz-nek — darálót vásárolnak. Azonkívül vízáttemelő szivattyút, mert ebben az évben kipróbálják a rizstermelést — 10 katasztrális holdon. Egy, eddig hasznavehetetlen zsombékos, lapos területen ami 20 holdat foglal el, víztárolót építenek, amit hallal telepítenek. Komoly tervek ezek. Meg is lehet valósítani, csak a járási és a megyei tanács mezőgazda-

Földesen 153 parasztasszony vesz részt a kottóültetési mozgalomban

Földesen a napokban megalakították a termelési bizottságot. A termelési bizottság tárgyalta a soronlévő feladatokat. Megszervezték a 200 munkaegységes mozgalmat, melynek keretében eddig 40 tsz-tag asszony vállalta, hogy teljesíti ez évben a 200 munkaegységet. Megszervezte a bizottság a kottóültetési és csibenevelési mozgalmat is, melyhez eddig 150 asszony csatlakozott. Katona Gáborné 10, Györfi Imréné 8, Végh Sándorné szintén 8 kottó ültetését vállalta.

Hidvégl Irma
Földes.

Miért kevés a fővizsgás személykocsi a Járóműjavítóban?

Az év első munkanapja a Járóműjavítóban is ugyanolyan volt, mint máshol: nagy elhatározások, tervek napja. A dolgozók az ünnepi röpgyűléseken kifejezésre juttatták véleményüket, hogy rajtuk mulik a tervek végrehajtása. Sok felajánlás született ekkor a terv teljesítésére, túlteljesítésére. Lelkesen kezdték meg az évi terv teljesítését.

Sajnos a jókedv, lendület nem tartott sokáig. Már január 3-án tapasztalták a dolgozók, hogy nehézségek vannak a nyugodt üzemeltetéshez szükséges vagonok előteremtésénél. Nem kaptak fővizsgás személykocsit. Később is pangott a munka, ráadásul a tolópad is elromlott. Javításával a IX. osztály vezetői nem nagyon igyekeztek!

— Na holnap majd csak jobban megy — mondogatták egymásnak a kocsiosztály dolgozói. De a holnapból holnapután, a sok munkanapból pedig dekadált. Személykocsi javításra alig érkezett. A sok felesleges ácsorgás és költözködés alaposan megcsappantotta a kereseti lehetőségét s ezzel a jókedv is odaveszett.

Január 22-én a Járóműjavító udvarán sűrű gőzfelhőbe burkolt mozdony zihált. Egymáshoz verődtek a váltók a szerelvények kocsijai. A VII. osztály nagy, szárnyas ajtaja mögött néhány kíváncsi arc bukkant fel. Amint a vonatot meglátják, bosszusan legyintettek: megint csak teherkocsikat hoztak!...

Belső munkanévelés, kibetelentül alacsony százalékok

Bent, a hatalmas szerelősarokban a megmozdított zaj fogad. Csendülve verődnek össze a vasalkatrések, szaporán sodródik a tolópad vontatókötele, itt-ott alvázalkatások kalapácsa döngeti a teherkocsi oldalát. Az osztályon végig, amerre csak a szem ellát: csak teherkocsi... teherkocsi... A körülötte szorgoskodó emberek mintha nem is azok lennének, akiket január első munkanapján láttunk. Nem vegyül a termelés zajába a megszokott vidám nevetés, nem csendül fel egy-egy nóta. A dolgozók arcán elrejtett, visszafogott bosszúság tükröződik. Különösen az asztalosok, a máskor vidám és füttöskedvű festők kedvetlenek.

— Nagy baj van itt — mondja Sárosi István, a kocsiosztály művezetője. — Jóformán alig kapunk személykocsit javításra, ami bejön, az is rendszertelenül érkezik. Nincs biztosítva a munka folyamatossága.

Ezt mutatja a kocsi befutásáról készített kimutatás is. Nézzük csak: január 4-én 3, január 5-én 2, január 8-án 6, január 9-én 2 személykocsi érkezett be javításra. Az első dekádban összesen 13.

A második tíz napban sem volt valami rózsás a helyzet. Ime: január 14-én 8, január 16-án 2, január 19-én 2, január 20-án 4 személykocsi futott be...

Sok hibát, sok mulasztást fednek ezek a számok. Legtöbb 45 személykocsinak kellett volna január 20-ig a kocsiosztályra érkeznie. A decemberi termelési értekezleten legalább is ennyiről volt szó. Egész hónapra pedig 55 személykocsit ígértek!

A késlekedések, mulasztások hátránya különösen az asztalos és festő brigádok alacsony teljesítményén mutatkozik meg. A versenytábla előtt szinte földre gyökerezik az ember lába: mintha csak valaki tréfából letörölte volna a százaszt jelentő számokat a brigádok százalék eredményei elől. Nézzünk csak meg néhány teljesítményt:

Brigád	I. d e k á d	II. százalék
Gombos András	8	—
Tóth IV. Lajos	46	92
Nagy II. Ferenc	47	91
Szegedi József	11	67.9
Kreszás Gyula	75	60.6
Vékony János	48	78

— Egy hónappal előbb ezek a brigádok még 140, 160 százalékon felül teljesítették tervüket. Jogosan panaszkodik Varga Gyula asztalos: „Bizony fizetéskor nekem kell majd a feleségemnek termelési értekezletet tartanom, hogy megértse miért viszek haza kevés pénzt.”

Jogosan felvetődik a kérdés, kik ezért a felelősök?

Elsősorban a Járóműjavító vezetőségét terheli felelősség. A forgalommal nem vették fel idejében a kapcsolatot, csak későn intézkedtek. Ebből adódott aztán, hogy egyik nap teherkocsi, másik nap személykocsi kellett s kell ma is a kocsiosztály szakmunkásainak dolgozniuk. Egyedül segítséget csak a MÁV Igazgatóság IV. osztálya adott, amely többszöri személyes megbeszélésre, telefonálásra mégis csak kerített az igazgatóság területéről 30 személykocsit.

Nem tudjuk mi van azonban a közlekedési és postaügyi minisztérium VII (B) 2 főszakosztálya által két héttel ezelőtt ígért 25 személykocsival? Tudomásunk szerint Budapest és Debrecen között nincs olyan nagy hóakadály, hogy emiatt állna fenn a késlekedés. Inkább a bürokratikus intézkedés akadályozza ezeknek a kocsioknak a megérkezését. A Járóműjavító műszaki vezetője (saját hibájá ellenére) többször sürgette már az utánpótlás leküldését. December 3-án, 6-án, január 11-én, sőt 13-án is sürgető táviratok mentek Budapestre. Közben Izsáki Béla és Boros Béla főfelügyelőkkel is személyesen beszéltek. Mindketten megígérték, hogy már január első hetében 25 személykocsit küldenek főjavításra Debrecenbe. A 25 kocsi még ma sem érkezett meg!

Sürgős intézkedést!

Tűrhetetlen állapot, hogy így labdázzanak, játszanak a Járóműjavító Vállalat dolgozóival. A munkások bíznak a vezetők szavában, várják az intézkedéseket. Pusztá ígéretések azonban mit sem érnek, ezzel csak az egyes intézőszervek tekintélyét, megbízhatóságát járatták le.

A Járóműjavító Vállalat vezetősége sem lehet megelégedve azzal, hogy egyedül csak az alvázalkatások tettek eleget január első két dekádjában előírt kötelezettségeiknek. Nemcsak ők, de az asztalosok, festők is teljesíteni akarják feladatukat. Ez korántsem lehetetlen, ha több segítséget, főleg több fővizsgás javításra beküldött személykocsit kapunk. A pártbizottság, üzemi bizottság álljon most keményen a sarkán: harcoljon ezekben a jogos követeléseknek a megvalósításáért!

A mostani lemaradás annál súlyosabb, mert egy olyan üzemből fordul elő, amely versenyre hívta ki a párt III. kongresszusának tiszteletére a megye összes üzemeltetőit!

A dolgozók jobb munkával, eredményeik állandó fokozásával akarják kifejezésre juttatni a párt iránti szeretetüket, bizalmukat. Erre szavukat adták! Ne górdítsenek hát a fogadalom teljesítése elé akadályokat az illetékesek!

Tanka Judit.

Nyitott szemmel

„Megy a cipő vándorútra...”

December 5-én egy középkorú asszony a Debreceni Ruházati Bolt 14. számú üzletének kiszolgáló pultjánál újdívatú, szép, meleg bundabéléses cipőt vásárolt. Ilyen hidegben, jobbat nem is választhatott volna. Így hát nem sajnálta érte a 270 forintot. A cipőnek azonban december 21-én legnagyobb megdöbbenésére levált mindkét talpa. Természetesen azonnal visszavitte a cipőt az áruháza, hogy cseréljék ki. Az üzletvezető azonban azt mondta, hogy előbb Budapestre kell felküldeni a Minőség Ellenőrző Intézetbe felülvizsgálásra. Ugy is tettek. Az intézet aztán visszaküldte Debrecenbe, hogy újból küldjék vissza Pestre, a Divatcipőgyárba kijavításra.

December 5-én egy középkorú asszony a Debreceni Ruházati Bolt 14. számú üzletének kiszolgáló pultjánál újdívatú, szép, meleg bundabéléses cipőt vásárolt. Ilyen hidegben, jobbat nem is választhatott volna. Így hát nem sajnálta érte a 270 forintot. A cipőnek azonban december 21-én legnagyobb megdöbbenésére levált mindkét talpa. Természetesen azonnal visszavitte a cipőt az áruháza, hogy cseréljék ki. Az üzletvezető azonban azt mondta, hogy előbb Budapestre kell felküldeni a Minőség Ellenőrző Intézetbe felülvizsgálásra. Ugy is tettek. Az intézet aztán visszaküldte Debrecenbe, hogy újból küldjék vissza Pestre, a Divatcipőgyárba kijavításra.

Mivel beköszöntött a hideg, a cipő tulajdonosa, Laky Istvánné textilgyári dolgozó megkérte budapesti irodájukat, hogy telefonon sürgessék meg a cipő kijavítását, illetve kicserélését. Ekkor a cipő már a Hercules-cipőgyárban volt, ahol azt a felvilágosított adták, hogy még január 13-án visszküldték a debreceni Ruházati Bolt 14. sz. áruházába. Most azt látjuk, hogy a cipő vándorútra ment. Laky Istvánné itt áll télvizs idején téli cipő nélkül. Most ezt a kis dalt dudolhatja: „Megy a cipőm vándorútra Egyik útról a másikra, Aki tudja meg ne mondja Hova tűnt el, hogy jön vissza?”

Laky Istvánnának egyébként akadalt sorstársai. Szalóki Jánosné bundabéléses cipője hasonlóan járt, több mint 3 hétig várta, hogy kijavítva visszaérkezzen Budapestre. Férje Szalóki János pedig, — hogy a családban maradjunk — 440 forintot, alig másfél hónapos sportcipőjének talpát siratgatja, mert foszladozóban van, az egyik pedig leválással fenyeget. Arra nem meri rászánni magát, hogy elküldje Pestre, mert várhatja visszajöttét.

Helyes lenne, ha helyben oldanák meg ezeket a cipő cseréltetési és javítási munkákat, mert így a dolgozók belefáradnak a várakozásba. De — persze — még helyesebb volna, ha hasonló javításokra sor sem kerülne.

A NÉPLAP POSTÁJÁBÓL

Szoboszlón baj van a busszal

Csak azért nem from le azt a katasztrófális jelentetet, ami a Debrecenből Hajdúszoboszlóra 17 óra 15 perckor induló vonat érkezésekor játszódik le, mert leírhatatlan. A kalauznó a busz ajtajában állva egyenként számolja be a kocsiába a csimbókokba gomolyodott tömeget és ha egy számára ellenszenvesebb külsejű egyén akar a végefelé felszállni, hirtelen becsukja a busz ajtaját és nincs tovább. Ekkor kezdődik a „toto”-zás. Vissza? ... Nem jön vissza? Talány. Aki még annyira naiv,

hogy vár a következő fordulóra, az egy órával később megrendült hittel gyalogolhat haza.

Másik érdekessége ennek a busznak, hogy hol jár, hol nem. Sokszor vártam már én is a többi sorstársammal, de a busz csak nem jött. Ilyen esetekben legalább egy kis cédulet kitéhetnének azzal a felirattal, hogy: nem közlekedik. Gyakran megessik, hogy a dolgozók a buszt várva elszalasztják a vonatot is.

Sándor István

Hajdúszoboszló, Bocskai u. 7.

A gyengén fejlődő őszi gabonát érett szerves trágyával most trágyázzuk meg

Az elmúlt őszi száraz volt és ezért az őszi gabonák gyengén kerültek át a téli időbe, sok helyen nem erősödtek meg, sőt nagyobb területeken a vetés nem is kell ki.

A vetéseinket borító hótakaró megadja a lehetőséget ahhoz, hogy érett szerves trágyával szórjuk fel a gyengén fejlődő őszi gabonákat. Ilyen módon majd a hóolvadással bekerül az értékes tápanyag a növényhez és gyors megerősítést segíti elő.

A mezőgazdaságban jelenleg a kenyérgabona biztosítása érdekében legfontosabb feladat a felültrágyázás elvégzése. A trágya kihordása, szélszórása most a vetésekben semmiéle kárt nem okoz. A fogatok, valamint a kézi erő is most használható fel legjobban, mivel más fontos tennivaló úgyszólván most a földeken.

Ha enyhébb időjárás következne be és ez akadályozná a felültrágyázást, úgy a trágyát szarvosokba kell hordani, a trágyázásra váró területek szélén és ott gondosan tárolni, míg alkalmas idő nem következik be a szétterelésre. Legjobb, ha egy-egy szarvasba 4-8 holdra elegendő istállótrágyát rakunk be.

A trágya kihordására a kedvező téli időszakban minden órát ki kell használni. Vegyék igénybe a géppálmások vontatóit. Az egyéni dolgozó parasztlak is szánkóval, kocsival, egymást kölcsönösen segítve végezzék ezt az igen fontos munkát.

Készüljünk fel a tavaszi fejtárgyázásra is, szerezzék be termelőszövetkezeteink és az egyéni dolgozó parasztlak már most a műtrágyát és ne akkor szaladgáljanak a műtrágya beszerzése ügyében, amikor már a tavaszi fejtárgyázás ideje elérkezik. Fejtárgyázásra tavaszi időben 20 és fél százalékos pétiósból 35-50 kilogrammot, a 34 százalékos ammonitrájból pedig 20-30 kilogrammot használjunk fel. A műtrágya egyenletes kiszórására olyan mennyiségű rostált komposztot, vagy porhanyóftaloldat kell közvetlenül az elszórást megelőzően keverni, hogy az egy holdra 20 kilogramm legyen.

Domokos János téglási dolgozó paraszt egy hold dohányért 16.000 forintot és 18.000 cigarettát kap

Sok szó esik mostanában a szerződéses termelésről. Különösen mióta magasabb árat fizetnek a szerződéses termelésért. Aki már tavaly, vagy azelőtt is termelt szerződéses növényt, most rendszerint nem húzódnak a szerződéses kötéstől.

Hódos Lajos mipepérsi 3 holdas dolgozó paraszt tavaly 200 négyzetméteren termelt uborkát szerződésre. Elmondja: — Eleinte bizony azon gondolkodtam, nem-e lett volna jobb azt a 200 négyzetméteres területet mással bevetni, de hát ha már leszerződtem, eleget tettem kötelességemnek. Jól munkáltam meg az uborkát és nem is bántam meg, hogy leszerződtem, mert a 200 négyzetméteren az uborka 6000 forintot hozott. Átlag 80 filléres áron vette át az OFFÉRT vállalat. Erre az évre 400 négyzetméteren uborkatermelésre és egyéb zöldségtételre szerződtem le.

Decki Istvánnak is várakozással felül sikerült a szerződéses növénytermelés. A 400 négy-

zetméteres paradicsom és a 400 négyzetméteres borsó termése 12.000 forintot jövedelmezett. Az 1954-es évre már 2400 négyzetméteres területre szerződött le.

A dohány nagyon fontos iparcikk. Belőle készül a növénytermelés számára nélkülözhetetlen permetezőszerszer, a nikotin is. A dohánytermesztéssel amellett, hogy nagyon fontos iparcikk, érdemes is foglalkozni, mert ha jól istállótrágyázott talajban termesztjük, jól jövedelmez, amellyel 1954-ben cigarettajuttatásban is részesülnek a termelők.

A gugyori Petőfi termelőszövetkezet már évek óta termel dohányt, szabocsi fajtát. Tavaly 20 holdon termesztett, 71 mázsás átlagtermést ért el, 14 mázsás dohányt szállított be a dohánytermelő vállalatához. A 20 hold termése 61.174 forintot jövedelmezett a Petőfinék. A leszerződte az egy holdat 20 holdat 1954-re is leszerződte a Petőfi, mivel azonban a kor-

mány a szerződéses növények termelői árát emelte, több lesz a tsz jövedelme, mint tavaly volt. A 20 holdon, ha ez évben is 7 mázsás átlagtermést érnek el, akkor 117-120.000 forint körül lesz a jövedelme és még kapnak 221.000 drb cigarettajuttatást. Ha a tsz jobban gondozza a dohányt és 10 mázsás termést ér el holdanként, akkor a jövedelme 20 hold után 160-180.000 forint és 400.000 cigarettát lesz. Hasonló jövedelmet biztosít a dohánytermelés az egyéni dolgozóknak is.

Domokos János téglási paraszt 1953-ban egy holdon termelt szintén szabocsi dohányt. Tízennyel és fél mázsás termést ért el az egy holdon és 9440 forintot kapott érte. Ha 1954-ben is elérje az ugyanilyen jó termést, új beváltási ár alapján 16-17.000 forintot és 18.000 cigarettát kap a termésért. Domokos János nem is gondolkodott sokat, 1954-re is leszerződte az egy holdat dohánytermelésre.

